

byplanlovens § 12, når de deri fastsatte ekspropriationsbetingelser er opfyldt.

Udvalget indstiller herefter de af boligministeren foreslåede ændringer under nr. 2 og 3 til *vedtagelse*.

Ad III. forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

Udvalget har navnlig drøftet rækkevidden af de foreslåede nye bestemmelser i lovens § 9, stk. 2.

Ministeren har under et samråd udtalt, at den foreslåede beføjelse for ministeren til at overtage afgørelsen i en sag kun tænkes anvendt, når sagen har en mere vidtrækkende betydning.

Efter anmodning fra udvalget har ministeren herefter stillet et ændringsforslag om en ny affattelse af det pågældende stykke, hvori den tilsigtede begrænsede anvendelse af bestemmelsen har fundet direkte udtryk. Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til ændringsforslaget, idet udvalget peger på, at ordningen også bør anvendes ved spørgsmål om tilladelse efter by- og landzonenloven til anlæg af en højspændingsledning gennem flere amter eller byudviklingsområder.

Efter indholdet af den foreslåede nye bestemmelse i § 9, stk. 3, vil boligministeren kunne give amtsrådene og byudviklingsudvalgene nærmere forskrifter for deres administration af lovens §§ 6-8, der omhandler tilladelser til udstykning, bebyggelse og ændret anvendelse af bygninger og arealer i landzoner.

Med hensyn til indholdet af sådanne forskrifter samt begrundelsen for at henlægge denne bemyndigelse til ministeren i stedet for at søge forholdene fastlagt i selve lovteksten har boligministeren anført, at det ikke på forhånd er muligt at angive indholdet af forskrifterne, der må afhænge af udviklingen. Forskrifterne kan være generelle, f. eks. for at tilstræbe en ensartet praksis, men vil også kunne være mere konkrete, f. eks. for at sikre gennemførelsen af planlægningen i forbindelse med rekreative områder eller anlæg af flyvepladser eller atomkraftværker, hvor der kan blive tale om at fastlægge en „beskyttelseszone“.

Ministeren har tilføjet, at det af de samme grunde ikke vil være muligt at fast-

lægge forholdene i selve lovteksten. Behovene for de nærmere forskrifter er ikke statiske, men forandres løbende.

Under en drøftelse af spørgsmål i forbindelse med administrationen af by- og landzonenloven har boligministeren under et samråd fremhævet, at baggrunden for at udlægge ny byzoner og sommerhusområder må være en samlet planlægning for den pågældende kommune eller egn, jfr. by- og landzonenlovens §§ 2 og 4. Boligministeren har samtidig erklæret, at en sådan planlægning ikke indebærer, at der i en kommune kun kan udlægges én byzone. Men omfanget og placeringen af flere byzoner i en kommune, må — såvel som fastlæggelse af sommerhusområder — ske på grundlag af en planlægning.

Boligministeren har endvidere erklæret sig indforstået med i forbindelse med et kommende cirkulære om lovforslagets ændringer af zonenloven også at redegøre for de synspunkter, der af amtsrådene og byudviklingsudvalgene bør lægges til grund ved tilladelser i medfør af §§ 6-8 med henblik på at tilsikre muligheder for lokal udvikling og erhvervsudøvelse, herunder under hvilke forudsætninger tilladelser bør meddeles.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med den af boligministeren foreslåede ændring.

Udvalget indstiller endvidere i henhold til § 7, stk. 6, i *Forretningsordenen for folketinget*, at det vedbliver at bestå indtil folketingsårets slutning.

Ændringsforslag til

I. forslag til lov om sommerhuse og camping m. v.

Af boligministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

- 1) I *stk. 1*, nr. 3, ændres „4 uger“ til: „6 uger“.
- 2) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 02.* Indgåelse af enkelte lejemaal vedrørende sådanne husrum på en landbrugs-